

AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet  
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 27 mei 2011 in zaak  
nr. 11/16248 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

## 1. Procesverloop

Bij besluit van 9 mei 2011 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 27 mei 2011, verzonden op 30 mei 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 mei 2011, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

## 2. Overwegingen

2.1. Uit het zogenoemde Model M120 van 10 mei 2011 blijkt dat op 21 april 2011 een claim bij de Noorse autoriteiten is ingediend op grond van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen, welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening). Deze hebben op 28 april 2011 ten behoeve van de vreemdeling een claimakkoord afgegeven. De bewaring is op 16 mei 2011 opgeheven, omdat de vreemdeling op die dag aan de Noorse autoriteiten is overgedragen.

2.2. In de eerste en tweede grief klaagt de vreemdeling, samengevat, dat de rechtbank ongemotiveerd voorbij is gegaan aan de voorgedragen beroepsgrond dat Noorwegen geen lid is van de Europese Unie, zodat Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de richtlijn) op hem van toepassing is en dat hij daarom niet zonder een terugkeerbesluit in bewaring had kunnen worden gesteld.

2.2.1. De rechtbank heeft overwogen dat de richtlijn niet van toepassing is op vreemdelingen voor wie een claim is ingediend op grond van de Verordening en dat de minister daarom geen terugkeerbesluit heeft behoeven te nemen.

2.2.2. Met deze overweging heeft de rechtbank de in de grief bedoelde beroepsgrond niet in haar beoordeling betrokken, zodat de klacht terecht is voorgedragen. De grieven leiden evenwel niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. Daarvoor is het volgende redengevend.

2.2.3. Volgens artikel 1, eerste lid, van de Overeenkomst van 19 januari 2001 tussen de Europese Gemeenschap, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen betreffende de criteria en de mechanismen voor de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat in een lidstaat, in IJsland of Noorwegen wordt ingediend (PB 2001 L 93 van 3 april 2001; hierna: de Overeenkomst), voor zover thans van belang, worden de in deel 1 van de bijlage bij deze overeenkomst genoemde bepalingen van de Overeenkomst van Dublin, met inachtneming van het vierde lid, door IJsland en Noorwegen ten uitvoer gelegd en in hun onderlinge betrekkingen en in hun betrekkingen met de lidstaten toegepast.

Volgens het tweede lid, passen de lidstaten, met inachtneming van het vierde lid, de in het eerste lid genoemde regels toe ten aanzien van IJsland en Noorwegen.

Volgens het vierde lid, worden voor de toepassing van het eerste en tweede lid verwijzingen naar "lidstaten" in de bepalingen als bedoeld in de bijlage geacht ook IJsland en Noorwegen te omvatten.

Volgens artikel 2, eerste lid, voor zover thans van belang, wint de Commissie van de Europese Unie bij het uitwerken van nieuwe wettelijke bepalingen op grond van artikel 63, eerste lid, onder a, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (thans: artikel 78, tweede lid, aanhef en onder e, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) op een van de gebieden waarvan sprake is in de bijlage in de overeenkomst informeel het advies in van deskundigen uit IJsland en Noorwegen.

Volgens het derde lid, zover thans van belang, plegen de overeenkomstsluitende partijen in de fase voorafgaand aan de vaststelling van wettelijke bepalingen in een voortdurend informatie- en raadplegingsproces, op belangrijke momenten op verzoek van een hunner overleg met elkaar in het Gemengd Comité.

Volgens artikel 3, voor zover thans van belang, komt het Gemengd Comité bijeen om van gedachten te wisselen over de uitwerking van nieuwe wettelijke bepalingen op grond van artikel 63, eerste lid, onder a, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, die betrekking hebben op de in de bijlage bedoelde materie.

Volgens artikel 4, eerste lid, voor zover thans belang, worden, onder voorbehoud van het bepaalde in het tweede lid nieuwe besluiten of maatregelen betreffende aangelegenheden als bedoeld in artikel 1 van meet af aan toegepast door de lidstaten enerzijds en door IJsland en Noorwegen anderzijds, tenzij in die besluiten en maatregelen uitdrukkelijk anders is bepaald.

Volgens het tweede lid, wordt de aanneming van besluiten of maatregelen als bedoeld in het eerste lid door de Commissie onverwijld medegedeeld aan IJsland en Noorwegen en beslissen deze onafhankelijk of zij de inhoud ervan aanvaarden en die in hun interne rechtsorde uitvoeren.

Volgens het vijfde lid, schept de aanvaarding door IJsland en Noorwegen van de in het eerste lid bedoelde besluiten en maatregelen rechten en verplichtingen tussen IJsland en Noorwegen, en tussen IJsland en Noorwegen enerzijds, en de lidstaten van de Europese Unie anderzijds.

Volgens punt 8 van de considerans van Verordening (EG) 1560/2003 houdende de uitvoeringsbepalingen van de Verordening (hierna: de Uitvoeringsverordening) wordt deze verordening, overeenkomstig artikel 4 van de Overeenkomst, gelijktijdig toegepast door de lidstaten, IJsland en Noorwegen en omvat de term "lidstaten" in de verordening houdende de uitvoeringsbepalingen van de Verordening eveneens IJsland en Noorwegen.

Volgens artikel 2, eerste lid, van het Protocol bij de Overeenkomst (PB 2006 L 57; hierna: het Protocol) zijn de bepalingen van de "verordening Dublin II", die aan dit protocol is gehecht en er deel van uitmaakt, samen met de krachtens artikel 27, lid 2, van de "verordening Dublin II" aangenomen maatregelen ter uitvoering daarvan uit hoofde van het internationale recht van toepassing op de betrekkingen tussen enerzijds Denemarken en anderzijds IJsland en Noorwegen.

2.2.4. Uit de bepalingen van de Overeenkomst, in onderlinge samenhang gelezen, volgt niet alleen dat Noorwegen na de inwerkingtreding van deze Overeenkomst deelneemt aan de uitvoering van de Overeenkomst van Dublin en dat de bepalingen daarvan tussen Noorwegen en de lidstaten van de Europese Unie van toepassing zijn, maar ook dat Noorwegen wordt betrokken bij de totstandkoming van nieuwe besluiten en regelingen waarop de Overeenkomst betrekking heeft.

Uit artikel 2, eerste lid, van het Protocol volgt dat na de inwerkingtreding van de Verordening op 17 maart 2003 de bepalingen van deze Verordening tussen Noorwegen en de lidstaten van de Europese Unie van toepassing zijn.

Dat betekent, mede gelet op hetgeen in artikel 1, vierde lid, van de Overeenkomst en punt 8 van de considerans van de Uitvoeringsverordening is bepaald, dat Noorwegen voor de toepassing van de Verordening gelijk wordt gesteld met een lidstaat van de Europese Unie.

2.2.5. Uit het vorenstaande volgt dat hetgeen in overweging 2.3.1. van de uitspraak van de Afdeling van 13 juli 2011 in zaak nr. 201103206/1/V3 ([www.raadvanstate.nl](http://www.raadvanstate.nl)) is overwogen in deze zaak in zoverre dient te worden gepreciseerd dat geen sprake is van terugkeer in de zin van de richtlijn indien een vreemdeling, vrijwillig of gedwongen, terugkeert naar een land dat lid is van de Europese Unie of een land dat voor de toepassing van de Verordening met een lidstaat van de Europese Unie is gelijk te stellen.

2.2.6. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen valt het aan Noorwegen gericht verzoek tot overname of terugname van de vreemdeling op grond van de Verordening niet als terugkeer in de zin van de richtlijn aan te merken, zodat de richtlijn niet van toepassing is.

Noorwegen dient de richtlijn toe te passen en is verantwoordelijk voor de terugkeer van de vreemdeling, als bedoeld in artikel 3, derde lid, van de richtlijn. Dit wordt bevestigd in punt 28 van de considerans van de richtlijn.

2.3. De rechtbank heeft terecht overwogen dat de richtlijn niet op de vreemdeling van toepassing is en dat de minister ten aanzien van de vreemdeling geen terugkeerbesluit heeft behoeven te nemen.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.5. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink  
voorzitter

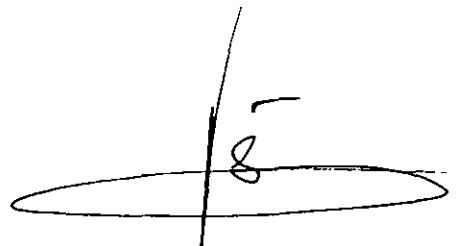
w.g. Van de Kolk  
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 december 2011

347-699.

Verzonden: 22 december 2011

Voor eensluidend afschrift,  
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

# uitspraak

---

## RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Afdeling 3, enkelvoudige kamer

Regnr.: AWB 11/16248 VRONTN

**UITSPRAAK** ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht  
beroep vrijheidsontnemende maatregel

in het geding tussen

, V-nummer , hierna te noemen de vreemdeling, gemachtigde  
mr. A. Koopsen, advocaat te Alkmaar,

en

de minister voor Immigratie en Asiel, verweerder.

### I PROCESVERLOOP

Op 12 mei 2011 heeft de vreemdeling een beroepschrift ingediend bij de rechtbank. In het beroepschrift is tevens verzocht om schadevergoeding.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 20 mei 2011. De vreemdeling heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde mr. T. Nauta.

### II OVERWEGINGEN

1 De vreemdeling heeft gesteld te zijn geboren op 11 december 1971 en de Iraakse nationaliteit te hebben. Het beroep is gericht tegen het besluit van verweerder van 9 mei 2011 waarbij de vreemdeling de vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd.

2 De rechtbank stelt vast dat de maatregel van bewaring na de indiening van het beroepschrift is opgeheven. Gelet hierop is nog slechts in geschil of de maatregel van bewaring eerder had moeten worden opgeheven en zo ja, of er aanleiding is een schadevergoeding op grond van artikel 106 Vreemdelingenwet (Vw) 2000 toe te kennen.

3 De rechtbank stelt vast dat ter zitting is gebleken dat de gronden van de maatregel niet zijn betwist.

4 Namens de vreemdeling is aangevoerd dat een terugkeerbesluit, welke moet worden genomen op grond van de Terugkeerrichtlijn, ontbreekt op grond waarvan de maatregel onrechtmatig dient te worden geacht.

5 Verweerder heeft hetgeen is aangevoerd gemotiveerd weersproken.

6 Er is geen grond voor het oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring in strijd is met de Vreemdelingenwet (Vw) 2000, dan wel bij afweging van alle

Regnr.: AWB 11/16248 VRONTN

2

daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is. Daartoe overweegt de rechtbank het volgende.

De rechtbank is van oordeel dat de Terugkeerrichtlijn niet van toepassing is op Dublinclaimanten zoals de vreemdeling. Zij verwijst hiervoor naar hetgeen zij hieromtrent heeft overwogen in haar uitspraak van de meervoudige kamer van 3 mei 2011 (LJN: BQ5610). Gelet op het vorenstaande heeft verweerder geen terugkeerbesluit hoeven nemen en leidt het ontbreken hiervan derhalve niet tot onrechtmatigheid van de maatregel van bewaring.

7 Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen grond voor het toekennen van schadevergoeding.

8 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

### III BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage

#### RECHT DOENDE;

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. J.W.H.B. Sentrop, in tegenwoordigheid van de griffier R.A. Ramradj.

Uitgesproken in het openbaar op 27 mei 2011.

#### RECHTSMIDDEL

Krachtens artikel 95 Vw 2000 staat tegen deze uitspraak voor partijen hoger beroep open. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie: [www.raadvanstate.nl](http://www.raadvanstate.nl))

Afschrift verzonden op: 30 MEI 2011



**ADVOCATENKANTOOR** — *Oudegracht* —

mr F. Baars (gecertificeerd NMI-mediator)  
 mr L.J.P. Mentink  
 mr J.J. Wedemeijer  
 mr A. Koopsen  
 mr drs. M.R. Bruins  
 mr A. van Deuzen  
 mr D. Klein

Correspondentieadres:  
 Postbus 3092  
 1801 GB Alkmaar

Bezoekadres:  
 Oudegracht 90, Alkmaar

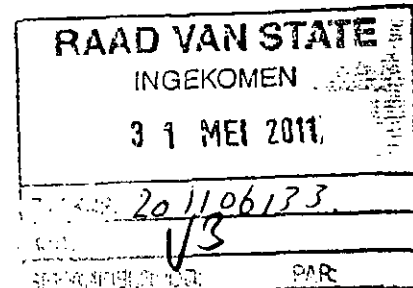
Internetadres:  
 www.advocatenkantooroudegracht.nl

S. van Zaal  
 T. van der Zijpp  
 I. Niemeijer  
 N. Korn

Telefoon 072 - 512 22 13  
 Fax 072 - 512 58 66  
 Efax 084 - 713 15 97

Afdeling Bestuursrechtspraak  
 Raad van State  
 Postbus 16113  
 2500 BC 's-Gravenhage  
 Tevens per fax: 070-3651380

Datum : 31 mei 2011  
 Uw kenmerk : AWB: 11/16248; V-nummer:  
 30295 AK/vak  
 Ons kenmerk : Hoger beroep inzake  
 Betreft :



Geeft te kennen:

De heer \_\_\_\_\_ geboren op \_\_\_\_\_ van Iraakse nationaliteit, momenteel verblijvende te Noorwegen en die in deze zaak domicilie heeft gekozen bij Advocatenkantoor Oudegracht, Postbus 3092, 1801 GB te Alkmaar, van welk kantoor mw. mr. A. Koopsen bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig zal optreden, met het recht van vervanging.

## 1. Achtergrond

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, van 27 mei 2011, verzonden op 30 mei 2011, AWB 11/16248 VRONTN ( prod. 1), in welke zaak de rechtbank het beroep van 12 mei 2011 van de heer \_\_\_\_\_ gericht tegen het besluit van 9 mei 2011, ongegrond verklaard.

## 2. Grieven

### 2.1 Inleiding

Appellant stelt dat de beschikking rechtens onjuist is en dat de rechtbank derhalve het beroep tegen deze beschikking gegrond had dienen te verklaren. Appellant heeft de volgende grieven tegen de uitspraak.

### 2.2. Grief 1

Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende: "De rechtbank is van oordeel dat de Terugkeerrichtlijn niet van toepassing is op Dublinclaimanten zoals de vreemdeling. Zij verwijst hiervoor naar hetgeen zij hieromtrent heeft overwogen in haar uitspraak van de meervoudige kamer van 3 mei 2011 ( LJN: BQ 5610). Gelet op het vorenstaande heeft verweerder geen terugkeerbesluit hoeven nemen en leidt het ontbreken hiervan derhalve niet tot onrechtmatigheid van de maatregel van bewaring."

### Toelichting

Op 9 mei 2011 is appelland in bewaring gesteld zonder dat daaraan voorafgaande aan hem een terugkeerbesluit is uitgereikt. In de gronden van het beroep is aangevoerd dat dit in strijd is met artikel 15 lid 1 van de Terugkeerrichtlijn. Ter zitting is aanvullend aangevoerd dat er wisselende jurisprudentie is over de vraag of de Terugkeerrichtlijn wel van toepassing is op Dublinclaimanten, maar er is van de zijde van appelland op gewezen, dat deze discussie buiten beschouwing kan blijven nu die jurisprudentie slechts ziet op Dublinclaims naar andere EU lidstaten. Nu Noorwegen geen lid is van de EU is de Terugkeerrichtlijn onverkort van toepassing. Er is daarbij onder andere verwezen naar een uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage zittinghoudende te Zwolle van 29 maart 2011, met AWBnr. 11/4401 9 LJN:BQ0491). In het bestreden besluit wordt verwezen naar een uitspraak van de meervoudige kamer van 3 mei 2011, maar ook daar wordt onder punt 4 overwogen dat artikel 3 lid 3 van de Terugkeerrichtlijn alleen slaat op overeenkomsten aangegaan met niet EU lidstaten:

*"Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Terugkeerrichtlijn wordt onder terugkeer verstaan het proces waarbij een onderdaan van een derde land, vrijwillig gevolg gevend aan een terugkeerverplichting of gedwongen, terugkeert naar:*

- zijn land van herkomst; of*
- een land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overnameovereenkomsten of andere regelingen; of*
- een ander derde land waaraan de betrokken onderdaan van een derde land besluit vrijwillig terug te keren en waar deze wordt toegelaten.*

*De rechtbank is van oordeel dat Italië niet kan worden aangemerkt als een land van doorreis overeenkomstig communautaire of bilaterale overeenkomsten of andere regelingen als bedoeld onder het tweede gedachtestreepje van voormelde bepaling. Hoewel Vo 343/2003 een communautaire overeenkomst is, valt deze niet onder de reikwijdte van voormelde bepaling. Gelet op de zoiest aangehaalde overweging 7 uit de preambule gaat het naar het oordeel van de rechtbank in dit kader alleen om communautaire of bilaterale overeenkomsten of andere regelingen die gesloten dan wel getroffen zijn met landen die geen lid zijn van de Europese Unie."*

### 2.2 Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank niet gemotiveerd waarom in het geval van een niet EU lidstaat de Terugkeerrichtlijn wel van toepassing zou zijn.

### Toelichting

Deze grief hangt nauw samen met Grief 1 maar ziet op een motiveringsgebrek. Nu appelland ter zitting uitdrukkelijk en gemotiveerd heeft aangegeven dat zijn inziens de Terugkeerrichtlijn onverkort van toepassing is nu Noorwegen geen EU-lidstaat is, en nu dit een dragende overweging van het beroep is, had de rechtbank hier een overweging aan moeten wijden. Artikel 8:69 Awb stelt uitdrukkelijk dat de rechtbank uitspraak doet op de grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting. Het vonnis dient op adequate wijze de gronden aan te geven waarop het rechterlijk oordeel is gebaseerd.

**Redenen waarom;**

Appellant uw afdeling verzoekt om het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en doende wat de rechtbank had behoren te doen het beroep ainsnog gegrond te verklaren en aan appellant een schadevergoeding toe te kennen voor alle dagen die hij ten onrechte in bewaring heeft doorgebracht.

Alkmaar, 31 mei 2011

Mw. mr. A. Koopsen

